

Motion nr Värmland 9

Angående äganderätt och formellt skyddad natur

Regionstyrelsen i Värmland

Vid LRF Värmlands årsstämma behandlades en motion om äganderätt. Vi andas frustration över att ägandet, trots ett åtminstone på papperet starkt skydd, tappar i värde när det kommer till rätten att också bruka. Om staten vill ha marken eller bruksrätten till marken, är ägaren i stort sett chanslös. Det går inte att tacka nej till statens erbjudande om att få överta maken/bruksrätten, det enda som går att förhandla om är ersättningssumman. Vi vill se att det görs en konsekvensanalys för såväl den drabbade markägaren som för bygden, innan mark får tas ur aktivt brukande.

Årsstämman antog motionen, med tilläggsyrkandet att den drabbade markägaren alltid ska ha förtur till jobbet med skötseln för den aktuella arealen.

Vid förra årets förbundsstämma beslöts ge riksförbundsstyrelsen i uppdrag att göra en konsekvensanalys över hur gårdsstöd påverkar jordbruksmarkens brukande. På samma sätt yrkar vi här på att samhället åläggs att göra konsekvensanalyser då skogsmark tas ur bruk, för att i stället ingå i en förutbestämd rikskvot av marker för naturvård. Om man bryter ner dagens naturvård geografiskt, ser man att vissa delar av Sverige har oskäligt mycket formellt skyddad natur, d.v.s. så stora delar av skogen är tagen ur aktivt brukande, att det har direkt påverkan på samhällets överlevnad. De jobb som tillskapas för tillsyn av reservat m.m. är inte tillnärmelsevis så många som de jobb som försvinner när skogen tas ur aktivt brukande. Detta har i sin tur återverkningar på hur många hushåll som går att försörja, hur många elever som utgör underlag för bygdens skola, hur många personer som handlar i ortens affär o.s.v. Kort sagt, formellt naturskydd dödar bygder! Var det så det var tänkt?

Om hela Sverige ska kunna leva, måste det finnas en borte gräns för hur stor del av marken inom ett visst geografiskt område som får tas ur aktivt brukande. Den enskilde skogsägaren avsätter idag 5 % av sin produktionsskog för naturvård. I hela landet utgör nationalparker och naturreservat tillsammans 4,2 miljoner ha landareal, motsvarande 2/3 av våra skogsägareföreningars sammanlagda medlemsareal. Och någon ände tycks inte vara i sikte...

LRF Värmland yrkar att riksförbundsstämman beslutar uppdra åt riksförbundsstyrelsen

att påverka lagstiftaren så att en begränsning av hur stor areal per ytenhet som får tas ur aktivt brukande införs samt

att verka för att markägare som drabbas av inskränkt/borttaget brukande genom formellt skydd på sin fastighet ska ha förtur till arbetet med skötseln av den drabbade arealen.